

Бурковська А. І.

*Магістр спеціальності 073 “Менеджмент”,
Миколаївський національний аграрний університет,
м. Миколаїв, Україна,
anna.burkovskaya@yandex.ua*

Науковий керівник: Котикова О. І.

*д-р екон. наук, професор,
Миколаївський національний аграрний університет,
м. Миколаїв, Україна,
kotikova.oi@yandex.ru*

УПРАВЛІННЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНІСТЮ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ ПІДПРИЄМСТВ НА ЕКОЛОГІЧНИХ ЗАСАДАХ

Розглянуто основні принципи управління конкурентоспроможністю сільськогосподарських підприємств на основі підвищення екологічності виробництва продукції та основні заходи для забезпечення конкурентних переваг вітчизняних виробників за умов євроінтеграції.

Ключові слова: екологічність, конкурентоспроможність, євроінтеграція, продовольча безпека, екологізація виробництва.

Серед безлічі факторів, що впливають на конкурентоспроможність сільськогосподарських підприємств, якість продукції, що досягається шляхом екологізації виробництва, займає чільне місце. За умов конкурентної боротьби система якості продукції набуває все більшого значення як інструмент забезпечення конкурентних переваг, особливо на ринках країн, законодавство яких встановлює жорсткі вимоги щодо екологічної безпечності продукції.

Підвищення екологізації виробничих процесів з метою забезпечення конкурентних переваг сільськогосподарських підприємств набуває особливої актуальності за умов євроінтеграції. У наш час питання екологізації виробництва, що здійснюється сільськогосподарськими підприємствами, набуває особливої актуальності, що зумовлює необхідність більш детального його вивчення.

Екологізація сільськогосподарського виробництва передбачає [1, с. 39]:

- розроблення і виконання заходів щодо запобігання негативному й екологонебезпечному впливу господарської діяльності на екологічний стан сільських територій, ґрунтів, довкілля та ліквідацію наслідків цього впливу;
- попередження забруднення ґрунтів і продукції рослинництва та тваринництва важкими металами, промисловими викидами, пестицидами й іншими агрохімікатами, радіонуклідами, токсичними хімічними речовинами;
- забезпечення належного зберігання та використання органічних і мінеральних добрив та пестицидів;
- сприяння розвитку органічного виробництва сільськогосподарської продукції, яке передбачає заборону використання синтетичних хімічних добрив, пестицидів і синтетичних ліків, шляхом запровадження системи державного стимулювання, фінансової підтримки, створення національного органу сертифікації сільськогосподарської продукції; гарантування належної якості вітчизняних харчових продуктів,

продовольчої сировини та супутніх матеріалів відповідно до міжнародних стандартів;

– організацію утримання тварин з урахуванням їх фізіологічних потреб, годівлі якісними та безпечними кормами; застосування методів ведення тваринництва, що зменшують стрес, запобігають поширенню хвороб і паразитів, забезпечують нормативний рівень поголів'я худоби та птиці на одиницю площі;

– забезпечення ветеринарно-санітарної й фітосанітарної безпеки, попередження негативного впливу фізичних факторів на довкілля;

– запровадження та дотримання базових агроекологічних вимог і стандартів при веденні сільського господарства;

– зниження техногенного навантаження, підтримку природного потенціалу шляхом самовідновлюваного режиму природних процесів;

– раціональне використання природних ресурсів на основі створення та впровадження інноваційних екологічнобезпечних технологій сільськогосподарського виробництва.

Для забезпечення стабільного рівня якості продукції, що виробляється, потребують реалізації такі заходи: проведення аналізу відповідності продукції вимогам міжнародних стандартів; оцінка технічного рівня і конкурентоспроможності порівняно з іноземними аналогами; проведення аналізу відповідності продукції Європейським нормам і вимогам Директив ЄС; створення на підприємствах систем екологічного управління відповідно до вимог міжнародних стандартів; впровадження і сертифікація системи управління якістю продукції. Завданням системи якості є управління організацією з метою спрямування та контролювання її діяльністю щодо якості [2, с. 56].

Отже, вітчизняні сільськогосподарські підприємства, спираючись на екологізацію виробничих процесів, зможуть досягти підвищення власної конкурентоспроможності навіть за євроінтеграційних умов, у тому разі, якщо

ВОНИ:

- визначають найбільш перспективні напрямки спеціалізації;
- перейдуть на виробництво екологічно чистої продукції;
- створять умови для ефективного використання наявних виробничих ресурсів;
- оптимізують співвідношення галузей рослинництва і тваринництва;
- будуть впроваджувати новітні технології виробництва і землекористування та інше.

Список використаних джерел:

1. Чернодан В. І. Вплив глобалізаційних процесів на конкурентоспроможність вітчизняної продукції / В. І. Чернодан, Л. Т. Гурко // Агросвіт. – 2010. – № 17. – С. 38-41.
2. Конкурентоспроможність регіонів України: стан і проблеми (Робочі матеріали до Круглого столу 28.05.2008 р.). – К. : Український центр економічних і політичних досліджень ім. О. Разумкова, 2008. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://www.uceps.org/additional/analytical_report_NSD99_ukr.pdf

A. Burkovska. The management of competitiveness of agricultural enterprises with the environmental principles.

Summary

The basic principles of competitive agricultural enterprises by improving the environmental performance of production and basic steps to ensure competitive advantages of domestic producers under the conditions of European integration are considered.

Keywords: environmental, competitiveness, European integration, food security, greening production.